

Nr 913

Av herr Hübinate, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 153, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

I proposition nr 153 föreslår Kungl. Maj:t att vinst som uppkommer vid icke yrkesmässig avyttring av fastighet inkomstbeskattas såsom realisationsvinst oberoende av den tid fastigheten innehafts. Som grund för propositionen har Kungl. Maj:t haft markvärdekommitténs betänkande. Denna kommitté hade till uppgift att utreda frågan om åtgärder i syfte att motverka prisstegring på mark och förhindra s. k. oförtjänta värdestegringsvinster. Man förutsatte därvid att åtgärderna skulle medföra att ett ökat utbud av mark skulle ske.

Det nu framlagda förslaget avviker på väsentliga punkter från det av kommittén utarbetade förslaget och torde knappast vara ägnat att tjäna de syften som från början avsågs. Då det gäller syftet att motverka prisstegringar på mark, förefaller det mycket osannolikt, att en så hård beskattning som här är föreslagen skulle vara den lämpliga åtgärden att befrämja denna prisdämpning. Snarare kan man befara att bl. a. kompensationskravet för förmögenhetsbortfallet kommer att leda till avsevärt ökade markpriser. Att skatter kan driva fram kompensationskrav finner man ofta exempel på bl. a. vid förhandlingar mellan arbetsmarknadens parter.

I likhet med markvärdeutredningen kan man naturligtvis finna skäl för att söka förhindra, att mera omfattande markvärdestegringar, som helt eller till väsentlig del är beroende på åtgärder från det allmännas sida, tillfaller markägaren. Det torde vara denna form av prisstegring som i den allmänna debatten betecknas såsom oförtjänt. På den punkten har propositionen inte löst det primära kravet på en beskattning som kan anses rimlig i förhållande till den uppkomna vinsten och sättet för dess tillkomst.

Då det gäller frågan om beskattningens inverkan på utbudet av mark, delar jag den uppfattning, som kommit till uttryck i vissa remissuttalanden om att införandet av en beskattning enligt den föreslagna ordningen snarare kan få negativa verkningar från markpolitisk synpunkt.

I fråga om propositionens skattekonsekvenser för fastigheter med växande skog föreligger ingen godtagbar lösning. Då det för närvarande arbetar en kommitté med uppdrag att överse bestämmelserna rörande skogsbeskattningen vore det i högsta grad angeläget att denna utredning finge slutföra sitt arbete innan beslut fattas om realisationsvinstbeskattningen.

Mot bakgrunden av det här förda resonemanget anser jag att en förnyad bearbetning av tillgängligt material och ytterligare överväganden bör komma till stånd för att få en mer markpolitiskt realistisk beskattning framlagd.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 153.

Stockholm den 24 november 1967

Gunnar Hübinette (h)
